

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה

אתו : כי יהוה אלהיך מבייך אל ארץ טובה

7 ארץ נחל מים עינת ותהמת יצאים בכקעה

ובהר : ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ

9 זית שמן ודבש : ארץ אשר לא במסכנת

תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר

10 אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת : ואכלת

ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה

11 אשר נתן לך : השמר לך פן תשכח את יהוה

אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר

12 אנכי מצוך היום : פן תאכל ושבעת ובתים טבים

13 תבנה וישבת : ובקרך וצאנך רבין וכסף וזהב ירבה

14 לך וכל אשר לך ירבה : ורם לבבך ושכחת את

יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים :

המוליכך במדבר הגדל והנורא נחשי שרף ועקרב

15 וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור

16 החלמיש : המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון

אבתך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחרייתך :

17 ואמרת בלבבך כחיועצם ידי עשה לי את החיל

18 הזה : וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנותן לך כח

לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע

לאבתך כיום הזה :

19 ויהי אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת

אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחווית להם

הערת בכם היום כי אבד תאבדון : פגוים אשר יהוה כ

מאביד מפניכם בן תאבדון עקב לא תשמעון בקול

יהוה אלהיכם :

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת

גוים

Refert illis aliqua singularia in laudem terra promissionis.

Monet illos, ne forte magna rerum prosperitas Dei oblivinem afferat eis, sed omnia a divina ejus manu provenire agnoscant.

Si Deum obliviscantur, et idolatria inserviant, peribunt, sicut gentes.

Cap. IX. Commendat eis, ut

debellatis maximis his populis validisque gigantibus, felicem horum omnium eventum ad Dei omnipotentiam referant.
4 Ne ista meritis suis tribuant, sed quod placuit Deo illarum gentium impietatem punire, & ut adimpleret, quod ipsorum patribus juramento promissit.
6 Quae ut probet Moyses, non esse propter eorum merita, enarrat eis gravissima illorum peccata, & prolixè refert vituli peccatum, & ni ipse apud Deum pro ipsis intercederet, illos jam consumptos fuisse.

גוים גדולים ועצמים ממך ערים גדלות ובצרות בשמים :
 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק : וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה והוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך : אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה ה יהוה מורישם מפניך : לא בצדקתך ובישר ללבבך אתה באת לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב : וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה : זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה : ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בככם להשמיד אתכם : בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי : ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לחות הברית : ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחרת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך

13 הֲדַרְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם מַסְכָּה : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי לֵאמֹר רֵאִיתִי אֶת הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם קִשְׁיָה עֲרֹף
 הוּא : הֲרַף מִמֶּנִּי וְאֲשַׁמְדֶם וְאִמְחַח אֶת שְׁמֵם
 14 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי עֲצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ :
 וַיֹּאפֶן וַיֹּאדָר מִן הַהָר וְהָהָר בָּעַר בְּאֵשׁ וּשְׁנֵי לוֹחֹת טו
 הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָיו : וְאַרְבַּע וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה 16
 אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֹגֵל מַסְכָּה סָרְתֶם מִהָר מִן
 הֲדַרְךָ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם : וְאַתֶּפֶשׁ בְּשֵׁנֶי 17
 הַלֹּחֹת וְאֲשַׁלְּכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יְדֵי וְאֲשַׁבְרֶם לְעֵינֵיכֶם :
 וְאַתֶּנְפֵּל לִפְנֵי יְהוָה כְּרֹאשְׁנָה אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים 18
 לַיְלָה לֶחֶם לֹא אֲכַלְתִּי וּמִים לֹא שְׁתִּיתִי עַל כָּל־
 חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
 לְהַכְעִיסוֹ : כִּי יָגַרְתִּי מִפְּנֵי הָאָף וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קִצַּף 19
 יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם
 בַּפֶּעַם הַהוּא : וּבִאֲהָרֶן הִתְאַנֵּף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ כ
 וְאַתֶּפֶלֶל גַּם בְּעַד אֲהֲרֹן בְּעַת הַהוּא : וְאַתְּ חֲטָאתְכֶם 21
 אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֹגֵל לְקַחְתִּי וְאֲשַׁרְפָּה אֹתוֹ וּבְאֵשׁ
 וְאַבְרַת אֹתוֹ טָחוֹן הַיֵּטֵב עַד אֲשֶׁר דָּק לְעֹפֵר וְאֲשַׁלֵּךְ
 אֶת־עֹפְרוֹ אֶל־הַנַּחַל הַיַּרְדֵּן מִן הָהָר : וּבְתַבְעֵרָה 22
 וּבְמַסָּה וּבְקִבְרַת הַתְּאוּהָ מִקְצָפִים הֵייתֶם אֶת־יְהוָה :
 וּבִשְׁלַח יְהוָה אֶתְכֶם מִקֵּדְשׁ בְּרַנֵּעַ לֵאמֹר עֲרוּ וּרְשׁוּ 23
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְתַמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֵאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקִלּוֹ : מִמְרִים 24
 הֵייתֶם עִם יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם : וְאַתֶּנְפֵּל לִפְנֵי כה
 יְהוָה אֶת אַרְבַּעִים הַיּוֹם וְאַתְּ אַרְבַּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר
 הִתְנַפַּלְתִּי כִּי אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם : וְאַתֶּפֶלֶל 26
 אֶל־יְהוָה וְאָמַר אֲדַנִּי יְהוָה אֶל־תִּשְׁחַת עַמְּךָ וְנַחֲלֹתְךָ
 אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּנִדְלָךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאת מִמִּצְרַיִם כִּי חֲזָקָה :
 זכר

קמץ כמרחא

Moseh videns vitulum, tabulas confregit.

18 Iterum 40 diebus & 40 noctibus orans Deum pro populo, in monte commoratus fuit.

20 Deus iratus fuit Aharon, pro quo oravit Moseh.

Recenset eis peccatum commissum, cum exploratores miserunt.

25 Oratio, quam pro illis habuit ad Deum.

זכר
 ק
 ה
 א
 ל
 ב
 א
 ב
 פ
 ו
 ה
 מ
 ה
 א
 ה
 ב
 ע
 מ
 ו
 ה
 י
 ל
 ע
 נ
 ב
 ו
 ה
 ו
 ו
 ה

27 זכר לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל
 28 קשי רזעם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: פן אמרו
 הארץ אשר הוצאתנו משם מפלייכלת יהוה להביאם
 אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם
 29 להמתם במדבר: והם עמך ונחלתך אשר הוצאת
 בכחה הגדל ובזרעך הנטויה:

א ו בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים
 כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ:
 2 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת
 3 הראשנים אשר שברת ושמתם בארון: ואעש ארון
 עצי שטים ואפסל שני לוחת אבנים כראשנים ואעל
 4 ההרה ושני הלחת בירי: ויכתב על הלחת כמכתב
 הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
 בחר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי:
 ה ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר
 6 עשית ויהיו שם כאשר צוני יהוה: ובני ישראל נסעו
 מבארת בני יעקן מוסרה שם מרת אהרן ויקבר שם
 7 ויכתו אלעזר בנו תחתיו: משם נסעו הגרגדה ומן
 8 הגרגדה יטבתה ארץ נחלי מים: בעת ההוא הבדיל
 יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה
 לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה:
 9 על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוה
 י נחלתו כאשר דבר יהוה אליהם לו: ואנכי עמדתי
 בחר במים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה
 וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה
 11 השחיתך: ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם
 ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
 לתת להם:

Cap. X.
 Ad propost-
 iam rem
 rediens Mo-
 seb, com-
 memorat
 eis, quod
 jussus fuerit
 à Deo alias
 denuo tabu-
 las prapa-
 rare. &
 quod con-
 fecerit ar-
 cam, in qua
 recondidit
 eas.
 6 Refert
 aliquas pro-
 fectiones
 filiorum Is-
 raël.
 8 Levita-
 rum separa-
 tio ad divi-
 num cul-
 tum.
 Quod ter-
 tio 40 dies
 in monte
 fuerit.

כ ד 4 ועתה